

پیام شهرزادمجاب و امیر حسن پور

رفقا، یاران، دوستان،

غم از دست دادن آذر را باید به نیروی مبارزه تبدیل کنیم. مانند آذر زندگی را در مبارزه برای رهایی جستجو کنیم. مانند آذر لحظه ای آرام نگیریم. مانند آذر از یادگیری و انتقاد و نوسازی زنده شویم. روزی را به یاد می آوریم، حدود ده سال پیش، که آذر از راه دور تلفن کرد و بعد از سلام و احوالپرسی گفت: «بیک کار فوری دارم، میدانم سرتان شلوغ است، وقتتان را زیاد نمی گیرم». در صدایش شعف و کنجکاوی شنیده می شد و ادامه داد: «از تورنتو نامه ای به نشریه ی هشت مارس رسیده، و انتقاد کرده. خیلی خوشحالم از توجهی که به نشریه شده و مشتاقم که با نویسنده ی نامه صحبت کنم. شما این شخص را می شناسید؟» آذر می خواست تلفنی با نویسنده ی نامه به بحث پردازد و از انتقادی که کرده بیشتر یاد بگیرد. سکوت و خنده ی ما باعث شد که حدس بزند که نویسنده از اسم مستعار استفاده کرده و بزودی فهمید که نامه را امیر نوشته بود.

رفتار و کردار آذر نمونه ی پراتیک انقلابی بود. در نوشته ها، سخنرانیها و مصاحبه هایش گسستی را در برخورد کمونیستی به نظام پاتریارکی می بینیم، و همه جا او را در نا آرامی، غلیان و شورش می یابیم. میتوان همه جا احساس کرد که آذر میگوید: «شورش رواست!».

چه در بودنش و چه در نبودنش، از زندگی آذر الهام بگیریم.